םה ג מיי' פ"ט מהלכות

מעה"ק הלכה ו: סמ ד מיי' שם הלכה טו

:ניש

ע ה מיי׳ פ״ח מהל׳ חמידין

ימוחחיו הל' יא

סלי ו ופ״ח מהלי ממידין ומוספין הלכה יח: עב ז מיי פי״ב מהלי מעה״ק הלכה ו: עג ח מיי׳ שם פ״ע הלכה

עד ט מיי' פ"ז מהלכות

יב: עה י מיי' פ"ט מהלכות

עה י מיי פייט מהככות מעהיק הלכה טו: עו כ מיי פייצ שם הלכה ח: עז ל מיי פייג שם הלכה ו: עח מ מיי פייט שם הלכה י

תמידין ומוספין הלכה

פ ס מיי׳ פ״ג מהלכות

מעה"ק הלכה י: פא ע מיי' פ"ד מהלכות מחוסרי כפרה הלכה ב:

תורה אור השלם

ו. והרים ממנו בקמצו

מפלת הַמְּנְחָה וּמְשַׁמְנהּ הַמְּנְחָה וְהַקְּטִיר הַמִּשְׁבְּינה הַמְּנְחָה וְהַקְּטִיר הַמִּוּבְּחָ הַמִּנְחָה וְהַקְּטִיר הַמִּוּבְחָ מִיכֹּא וַ חַ

ויקרא ו ח ייקרא ו ח ב וְקְדֵּשְׁתְּ אַת חֲזָה הַתְּנוּפְה וְאַת שוֹק הַתְּרוּמָה אָשֶׁר הוּנָף וְאֲשֶׁר הוּרֶם מָאֵשֶׁר הַמְּלְאִים מַאֲשֶׁר

לאהרן ומאשר לבניו:

3. ולקח הכהן את הכבש

ל. וְלֶקוֹו וַיִּבְּנֵם אֶוֹוֹ וְיַבְּבַּם הָאֶחֶד וְהַקְּרִיב אֹתוֹ לְאָשם וְאֶת לֹג הַשְּמֶן וְהַנִיף אֹתֶם הְנוּפָה לְפְנֵי יְיָ:

ויקראי די ב 4. וְלָכָּח הַכֹּהַן הַשָּׁנָא מיְּדֶךּ וְהַנִּיחוֹ לִפְנֵי מִוְבַח ייָ אֱלֹהֶיף: דברים כו ד 5. יָדִיו תְּבִיאִָינָה אַת אִשִּׁי

יִי אֶת הַחַלֶּב עַל הָחָזה יְבִיאָנוּ אַת הָחְזֶה לְהָניף אתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יִי:

תמידיו ומוספיו הלכה

ロ2.

ובאות בגדד עצמן. הוא לא לריך להאי טעמא דמטעמא דיש מהן

לכהנים מימעטא מנחת נסכים כמו מנחת כהנים דכולן למזבח ואין

מהן לכהנים ולא נקטיה אלא משום דנקטיה ברישא דממעט זה אחר זה:

פירשתי הא דתלי טעמא לפי שאין

. נהן קמילה: ה"ב מנחה דאיקרי

חמאת וחמאת ה] מעונה יסוד כו'.

בובחים בפרק קדשי קדשים (דף סג:)

אמרינן חטאת קרויה מנחה ומנחה

קרויה חטאת מה חטאת טעונה לפון

אף מנחה טעונה לפון ומה מנחה

בקרן מערבית דרומית אף חטאת

בקרן מערבית דרומית ופירש שם

בקונט׳ דאותה גירסא משובשת כי דלא

חטאת העוף טעונה לפון למליקה

כדקאמר לעיל דאותן בלפון ולא בן עוף

טעון לפון ולא מנחה להמילה טעונה

לפון וא"ת מנחת חוטא חלוקה מן

השאר 6 ולחטאת בהמה מקיש לה

הוה לאיתויי אמתני׳ ש דקתני התם לעיל

המנחות נקמלות בכל מקום בעזרה

חוץ ממנחת חוטא ועוד ר) אפשר חטאת

העוף הבאה בדלות תחת חטאת בהמה

אינה טעונה לפון שהרי נעשית בקרן

מערבית דרומית מנחה הבאה תחת

 ל) סוכה לו:, כ) ל״ק, ג) [גי׳ רש״י לאשם ואת לג השמן],
 ד) [זבמים סג: לעיל יט: סוטה יד:], כ) סוכה מו: מכות יח:, ו) קדושין לו: סוטה יט.. השירים הס"ד. ל"ק,
 קו וויקרא בן, ע) ל"ל של ח) (ויקלת בן, מ) צייל של (חיקלת בן, כ) וגי של (חיקלת בבן, כ) וגי של (חיקלת בבן, כ) וגי של (חיקלת בבן, כ) וגי של (חיקלת בב, מנחת קלחות הבל (חיקלת ב), של (חיקלת ב), של (חיקלת ב) (דגמרינן לה. ל"ק, ס) [שם כג], ט) [לקמן סב.], פ) דהא חטאת העוף לא טעונה לפון. ל"ק, ל) מנחות ולחטאת כו' לאיתו במתני'. ל"ק, ק) [ברש"י שם: ליה למיתני'], ר) [שם: ועוד

הגהות הב"ח

 (b) רש"י ד"ה שתי הלחם וכו"
 ל"ה ילפיגן מהוגף והורם וממלואים: (3) ד"ה שלמי יחיד וכו' בויקרה הס"ד ואח"כ מ"ה ותנופה ונ"ב זה :ליבור וק"ל:

מוסף רש"י

שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה. אותס שהוא נרין להניפס יחד חיים כדכתיב (ויקרא כג) על שני כבשים וגו׳ הכבשים חיים ומניח שתי הלחם על שני הכבשים הלחם על שני הכבשים כדכתיב על לחם הבכורים כדכתיב על לחם הכבורים חומם על שו כבשם, ואש"ג דרשים דקרא משמע אותם על לחם ילפיען לה במתחות מלחם המלואים דלחם למעלה הובף. הייעו מוליף ומעלה הובף. הייעו מוליף מעלה בלח הכבים על מעלה בלח עליים בלא הוכדה והאי קרא עליים בלא הוכדה והאי קרא ברבורים עלרת כמינ אלא ברבורים עלרת כמינ אלא במלואים ומיהו כל תנופות ילפינן מינה (סובה לז:). לפני ד'. החרד אורר דיי לפינן מינה (סובה רח).
לקרון מינה (סובה רח).
לקרון לפני ד' הייעו שמנועה
למונה (חברים סוב), יכול
למונה מונה במערב. נקרי מעוכי של
מונה הסיינו לפני ד' כנגד
ממונה הסיינו לפני ד' כנגד
נפעיד ים), וכתיב התב
ידיו תביאבה. בכעלים
ידיו תביאבה. בכעלים
דשלמים כתיני גני מנופה
דשלמים כתיני גני מנופה דכתיב בסיפיה להניף אותו מנופה וגו' (סוכה m:).

רבינו גרשום

והרים. הכהן מן המנחה את אזכרתה יכול בכלי ת״ל בצו את אהרן והרים ממנו בקומצו אף כאן בקומצו: והניף אותם תנופה לכבש האשם ולוג השמן יכול הואיל וכתיב אותו וכתיב אותם שיניף בתחלה זה בפני , עצמו וזה כפני עצמו וחוזר כחטאת וכאשם: וקרן מזרחית דרומית לא היה לו יסוד כדתניא היסוד היה הולד על פני כל הצפוז כולו ועל פני כל המערב כולו

ושוק. כתיב בהו שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף מנופה וגו' וויהרא יו: אחד שלמי אנשים ואחד שלמי נשים בישראל ולא באחרים. מפרש בגמ׳ וע״בו: שתי הלחם וכבשי עלרת. כתיב בהוי) והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה וגו'?). שנאמר במלואים ושמות כטו אשר הונף

ואשר הורם ולעיל מיניה כתיב והנפת אותם תנופה כל הני תנופות לומר שמוליך ומביא ומעלה ומוריד. ל"א (4) מהונף והורם דמלואים ילפי׳ לשאר תנופות: במזרח. כלומר אפי' במזרחו של מזבח יכול להניף וכ״ש במערבו דהרוב יותר להיכל: התנופות הודמות להגשות. תחילה מניף ואח"כ מגישה ובמנחת העומר ומנחת קנאות שיש בהן תנופה והגשה ומנין שהתנופה קודם דכתיב במנחת סוטה והניף את המנחה לפני ה' והדר וההריב אותה אל המזבח (במדבר ה): מנחת העומר והנאות. כתיב בהו תנופהל) ולעיל [ס:] ילפינן להו הגשה: שלשה מינין. שלמי יחיד ושלמי ליבור דהן כבשי עלרת ואשם מלורע טעונין בין שלשתן שלשה מלות ין: שתים. מלות משלשה יש בכל מין ומין והשלישי אין בהם דחין בכל מין חלח שתים: שלמי יחיד. כתיב בהו סמיכה בויקרא [ג] (כ) ותנופה שחוטין [כתיב בפ' לו]מי בחוה ושוק שלהן יו 0: [שלמי לבור. טעונין תנופה חיים בפרשת אמורם) ושחוטין] דגמרי׳ להש) משלמי יחיד אבל סמיכה לא כדמפרש בגמרא וסב:ן: אשם מלורע. כתיב ביה תנופה חיים דכתיב והניף אותם בואת תהיה תורת וויהרא ידן וסמיכה גמרינן לכל קרבנות היחיד בפרק שתי מדות (לקמן לג.) אבל לא תנופה שחוט כדמפרש בגמ' וסב:ן: גמ' והניף אותם. אלוג ואשם כתיב: מ"ל והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף. דמשמע והניף אלוג לחודיה קמי: יכול יניף. שתיהן כמחד ויחזור ויניף כל אחד לעלמו לקיים מה שנחמר וחת לוג השמן והניף: ת"ל תנופה. לדרשה דהוי ליה למכתב והניף אותם: לפני ה' במורח. כלומר אפילו במזרח קרינן ביה לפני ה': האמרת. בהקומץ רבה (לעיל יט.) גבי הגשה דמנחה לפני ה' דהיינו במערב: ה"מ מנחה דאיקרי חטאת. דכתיב (ויהרא ו) הדש הדשים היא כחטאת: וחטאת טעונה יסוד. דכתיב בה (שם) ואת כל הדם ישפוך אל יסוד וגו': וקרן מורחים דרומים לא הוה ליה

יסוד. כדאמרינן במס' מדות (דף

מרבה אני שאר מנחות. שהרי דומות לאלה: שיש מהן כו' ויש מהן לכהנים. השירים". והרים באותה פרשה כתיביש והרים הכהן מן המנחה וגו': יכול בכלי ת"ל. במקום אחר (ויקרא ו) והרים ממנו בקומלו ויליף הרמה הרמה לג"ש: בתבי לוג ואשם למלורעש). כתיב בהו (שם ד) וכובחת בהגים ושנחת בהן משיח. שאין מהן לכהנים במתניתין והניף אותם: והבכורים כדברי ר' אליעור בן יעקב. דשמעי׳ ליה בעלמא (סוכה דף מז:) דאמר בכורים טעונין תנופה: ואימורי שלמי יחיד וחוה

מרבה אני שאר מנחות שבאות בגלל עצמן ומוציא אני מנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה והלא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח באות בגלל עצמן יכול יהו מעונות הגשה ת"ל והגישה וה האי מיבעי ליה לגופה שמעונה הגשה מן והגיש והגישה ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מרבה אני שאר מנחות שיש מהן 'לאישים ובאות בגלל עצמן ויש מהן לכהנים ומוציא אני שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים ומנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהן לכהנים והרים יכול בכלי ת"ל יוהרים ממנו בקומצו יו מה הרמה האמור להלן בקומצו אף הרמה האמור כאן בקומצו: מתני' אלו מעונות תנופה ואין מעונות הגשה "לוג שמן של מצורע ואשמו בוהבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב יואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן אחד אנשים ואחד דנשים בישראל ולא באחרים עושה נותן שתי הלחם על גבי שני כבשים ומניח שתי ידיו למטה מוליך ומביא מעלה ומוריד שנאמר 2 אשר הונף ואשר הורם יתנופה היתה במזרח יוהגשה במערב תנופות קודמות להגשות ממנחת העומר ומנחת קנאות מעונות הגשה ותנופה לחם הפנים יומנחת נסכים אין מעונות לא הגשה ולא תנופה ר"ש אומר ג' מינין מעונין ג' מצות שתים בכל אחת ואחת יו ושלישית אין בהן ואלו הן זבחי שלמי יחיד וזבחי שלמי ציבור ואשם מצורע לזבחי שלמי יחיד מעונין סמיכה חיים מותנופה שחוטין ואין בהן תנופה חיים יזבחי שלמי ציבור מעונים תנופה חיים ושחומין יס [ואין בהם סמיכה] ואשם מצורע מעון יסמיכה ותנופה חי ואין בו תנופה שחום: גמ" ת"ר יו יוהקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף אותם תנופה מלמד שמעונין תנופה כאחר ומנין ישאם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא ת"ל והקריב אותו לאשם יוהניף יכול יניף ויחזיר ויניף ת"ל תנופה ולא תנופות "לפני ה' במזרח והא אמר סלפני ה' יכול במערב אמרי ה"מ מנחה דאיקרי חמאת וחמאת מעונה יסוד וקרן דרומית מזרחית לא היה לו יסוד אבל הכא לפני ה' קרינא ביה: והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב: מאי רבי אליעזר בן יעקב ידתניא יולקח הכהן יי לימד על הבכורים שמעונין תנופה דברי רבי אליעזר בן יעקב מאי מעמא דראב"י יגמר יד יד משלמים כתיב הכא ולקח

דלא מיקרי לפני ה' אלא במערב וכן גבי נר מערבי בפ' שמי לה:) היסוד היה מהלך על פני כל הלפון ועל פני כל המערב אוכל בדרום אמה אחת דהיינו קרן מערבית דרומית דה"ל יסוד ובמזרח אמה אחת דהיינו לקרן לפונית מזרחים נמלא הלחם (לקמן לח:) והכא גבי תנופה אמר לפני ה' במזרח וכן גבי שחיטה כתיב (ויקרא א) לפני ה' ושרי בכל מקום בעורה ויש לומר שלא היה היסוד לכל רוח מזרחית אלא אמה אחת ללד קרן דשחיטה ותנופת לוג ואשם כתיב (שם יד) לפני ה' למעוטי בחוץ מזרחית לפונית ולרוח דרומית נמי אין יסוד אלא אמה

הכהן המנא מידך וכתיב התם זידיו תביאנה

אחת לנד מערבי נמצא שאין יסוד לקרן מזרחית דרומית ומנחה לא סגי דלא מיקריב ליה בדרום דכתיב אל פני המזבח [ויקרא ו] בדרום

חטאת העוף תטעון לפון ועוד קשה דבפרק איזהו מקומן (שם מט:) מוכח דחטאת בן העוף דטעונה לפון מעולה הוי היקש אם כן היכי אתיא מנחה והדר ילפה מחטחת וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש ופירש שם בקונטרם דנראה לו דגרסינן מה חטאת פסולה שלא לשתה אף מנחה פסולה שלא לשמה וקשה לפירושו דודאי מעיקרא אמרי׳ לעיל בפ״ק דמכילתין (דף ד.) בשלמא מנחת חוטא קרייה רחמנא אלא מנחת קנאות כו' אבל במסקנא אמרינן אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולות בשלא לשתן מולן חטאת טעמא מאי דכתיב בה היא הני נמי כתיב בה היא וה"ר חיים גרים מה חטאת ין טעונה יסוד דכתיב (ויקרא ה) והנשאר בדם ימלה אל יסוד המובח אף מנחה טעונה הגשה כנגד היסוד לאפוקי קרן דרומית מזרחית כדמוכח הכא דמדאיקרי חטאת נפקא וא״ת ושאר מנחות מנלן וכי תימא מדאיתקוש כל המנחות לחטאת ואשם בפ' לו את אהרן וילפינן משירי הדם שטעונין

יסוד א"כ מנחת חוטא נמי תיפוק לי

מהתם ועוד מנלן דמקשינן לשיריים

אקשינהו לתחילת דמים דלא בעו יסוד

בחטאת וי"ל דכתיב לפני הי יא] אמנחת

חוטא ובכל המנחות נמי כתיב לפני ה׳

כי היכי דהאי לפני ה' כנגד היסוד האי נמי כנגד היסוד ולא גזירה שוה

ממש היא דדבר הלמד בהיקש מיבעיא

לן אי חוזר ומלמד בג"ש אי לא אלא

גלויי מילחה בעלמה: אבל הבא

לפני ה' קרינא ביה. מימה דבובחים

פרק קדשי קדשים (דף נח. ושם)

וביומא בפרק טרף בקלפי (דף מה:)

גבי גחלים של יום הכפורים משמע

שימה מקובצת

לן והגישה והא אפיקתיה מן כו' ותיבות האי מיבעי ליה שטעונה נמחק: כ) מתיבות מה הרמה עד מתני׳ בס"א אינו: ג) וא׳ והשלישית: והקריב אותו לאשם ואת לוג , זשמן נמחק: סֹן הכהן הטנא מידך והניחו: () פצות סמיכה תנופה חיים תנופה שחוטין:

ז] שלהן, בצו את אהרן שלמי
צבור כתיב בהו תנופה חיים
והגיף אותם הכתן דהיינו
היים ותנופה שחוטין:
דגמרי: ח) טעונה יסוד.
דצמרי בתיב קודש קודשים
פרשיי דכתיב קודש קודשים
היים התצאת היי ולא נודניא? היא כחטאת כר׳ [ולא נהירא] דאין זו סברא למילף מנחה דאין זו טברא למילף מנחה משירים דחטאת דאינו עיקר לכך פירש הרב ר' חיים מנחה איקרי חטאת דכתיב במנחת חוטא חטאת היא מה חטאת טעונה יסוד חטאת דלות במקום חטאת העוף . ומהאי טעמא מיתרצא גירסא זו בזבחים. תוס׳ מהר״פ: מ] תיבת העוף נמחק: ין חטאת העוף: י6ן במנחת

כדאמר בהקומץ [רבה] (לעיל יט:) הלכך על כרחך בעינן מערבית דרומית מערב משום יסוד ודרום משום אל פני דהיינו דרום שבו הכבש:

דתנופת